

[Justitsministeren.]

tingsvalgte Medlem saa stærkt fastholdt sin Modstand imod offentlig Votering i Højesteret, ogsaa under den Form, man nu er naaet til Enighed om, og særlig beklager jeg, at det ærede Medlem ikke synes at ville fravige Kravet om, at Navnene ikke maa opgives. Forholdet er jo det, som det ærede Medlem maa vide, at denne Ordning, som man nu er naaet til Enighed om i Folketinget, er Udtryk for et Kompromis; den ligger temmelig langt fra det oprindelige Regeringsforslag, ogsaa fra min Forgængers Forslag. Ved at gaa den Vej, der nu er foreslaaet, har vi ogsaa frafaldet Kravet om Delingen af Højesteret og gjort flere andre Indrømmelser, saaledes at jeg meget vilde beklage, hvis Det konservative Folkeparti i det høje Landsting som Helhed vil gaa imod den skriftlige offentlige Votering, som den er foreslaaet her. Jeg maa i hvert Fald fastholde, at naar man ved gensidig Imødekommenhed fra flere Sider i det høje Folketing er naaet til en Ordning som denne, men den ikke accepteres af et Flertal i det høje Landsting, maa Regeringen staa frit. Hvis altsaa — hvad det ærede 16de landstingsvalgte Medlem antydede — Forslaget ikke skulde kunne gennemføres i denne Samling trods al Imødekommenhed fra alle Sider, ogsaa fra Regeringens og Regeringspartiernes, over for Synspunkter inden for Det konservative Folkeparti, ja, saa maa Regeringen staa frit, naar vi naar til Efteraaret. Det har jeg ikke noget Ønske om; jeg har kun det Ønske, at man efter disse langvarige og besværlige Forhandlinger nu skulde naa til at gennemføre dette Forslag, men jeg maa paa den anden Side forbeholde mig min Stilling, hvis de Indrømmelser, der er givet, ikke fører til noget Resultat.

Det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Zahle), som jeg har takket for hans Udtalelser paa alle væsentlige Punkter, var egentlig kun utilfreds med § 1017, idet det ærede Medlem sagde, at man ved Formuleringen af denne Paragrafs 3die Punktum, hvor der staar: „ . . . saa længe endelig Dom i en Straffesag ikke er afsagt, fremsætter Udtalelser, der gaar ud paa at fastslaa Sigtedes Skyld eller Ikke-Skyld“, gjorde det til en strafbar Handling at modvirke Retsvildfarelser, at man altsaa straffede en modig Mand eller en modig Presse, som traadte op i Overbevisning om, at vedkommende ikke var skyldig.

Ja, det kan jo komme til at foreligge, og det ærede Medlem fjøede til, at det var

saa meget værre, at man gennemførte en saadan Regel, som man havde udvidet mit Forslag ret betydeligt i Folketinget; Forslaget, som jeg fremsatte, lød kun paa, at saadanne Udtalelser ikke maatte fremsættes under Domsbehandlingen, nu er det udvidet til at gælde hele Sagen. Særlig var den ærede Ordfører for Det radikale Venstre utilfreds med, at man ikke maatte søge at fastslaa sigtedes Ikke-Skyld. Jeg kan godt forstaa de Betragtninger, der ligger til Grund for det ærede Medlems Betænkkeligheder, men Spørgsmaalet er, om det i det store og hele ikke vil være rigtigt at vedtage et saadant Forbud som foreslaaet her, henset at der kan foreligge enkelte Tilfælde, hvor man kommer til at begaa Uretfærdighed. Thi hvis det i al Almindelighed maa siges at være saare uheldigt, at man diskuterer sigtedes Skyld eller Ikke-Skyld under Sagen, maa dette efter min Formening være den rigtige Retsregel. Hvis det saa i særlige Tilfælde, særlige Ulykkestilfælde er saadan, at man ikke mener, at de Organer, der er sat til at oplyse disse Spørgsmaal, Politi, Anklagemyndighed, Dommere, Forsvarer o. s. v., er deres Opgave voksen, ja, saa maa man tage det Martyrium paa sig, det kan være at optræde imod Loven. Og man bliver jo da endelig ikke hængt af den Grund; man paadrager sig et vist Ansvar for det, men man er vel ogsaa villig til at overtage Ansvaret. Dette Spørgsmaal har ikke været stærkt fremme i Folketinget, og jeg mindes overhovedet ikke, at det har været diskuteret med mig i Folketingsudvalget, saa jeg er villig til at drøfte det nærmere her, men jeg synes, at man paa Forhaand maa gaa ud fra, hvad der i Almindelighed tjener det danske Retssamfund til Gavn.

Jeg maa have Lov til at slutte med at henstille, navnlig til det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen), om han ikke — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem er meget nøje inde i alle de Forhandlinger, der er foregaaet i Aarenes Løb og navnlig i denne Vinter — kunde tænke sig Muligheden af, at vi nu søgte at naa et Resultat i indeværende Samling under Hensyn til det store Arbejde, der er gjort i Folketingsudvalget, og den udprægede Imødekommenhed, der har været vist fra alle Sider netop for at naa et Resultat, som kunde samle et tilstrækkeligt Flertal.

Rytter: Maa jeg minde det ærede 18de tingvalgte Medlem (Zahle) om, at i sin Tid kæmpede det ærede Medlem og jeg Side om Side her i Tinget for at faa den nye